

WOORDENLIJST

A

Ἄγαμέμνων, Ἀγαμέμνωνος, ὁ Agamemnon

ἄγαν al te erg

ἄγω brengen, leiden; ἄγομαι + acc. trouwen met

ἄγών, ἀγῶνος, ὁ strijd, inspanning

ἀδικέομαι (*pass.*) onrecht ondergaan

ἀδύνατος onmogelijk

ἄελπτος onverwachts

ἀθροίζω verzamelen

ἀθρόος dicht op elkaar gedrongen

Αἰγαῖος Egeïsch

αἷμα, αἵματος, τό bloed

αἰνέω prijzen

αἶρω opheffen; *med.* zich verheffen

αἰσθάνομαι *aor.* ἤσθόμην (be)merken, waarnemen

ἀκούω horen

Ἀλέξανδρος, ὁ Alexander

ἀλλά maar

ἄλλος ander

ἀλλήλων elkaar

ἅλσος, ἅλσους, τό heilig bos

ἄν 1. + *ind.* geeft een *irrealis aan*; 2. + *conj.* geeft een *futuralis/iterativus/generalis aan*; 3. + *opt.* geeft een *potentialis aan*

ἀναγκάζω dwingen

ἄναξ, ἄνακτος ὁ vorst, koning

άνήρ, άνδρός, ὁ man

ἀνικέτευτος niet smekend

ἄξιος + *gen.* waard(ig)

ἅπαρ/ἅπαντα/ἅπαν, ἅπαντος (ge)heel

ἀπό + *gen.* vanaf

ἀποκτείνω doden

ἀπόλλυμι *aor.* ἀπόλεσα te gronde richten, doden

ἄπορος lastig

ἄπτομαι + *gen.* aanraken, vastpakken

ἀπώλεσα *aoristus van ἀπόλλυμι*

ἄρα *vraagwoord*

ἄρα kennelijk, dus

Ἄργεῖοι, οἱ Grieken

ἀρετή, ἡ voortreffelijkheid

Ἄρης, Ἄρεως, ὁ Ares

ἄριστος best(e)

ἀρπάζω roven

Ἄρτεμις, Ἀρτέμιδος, ἡ Artemis

ἄρχω + *gen.* heersen over

Ἄτρεΐδης, ὁ zoon van Atreus

Ἄτρεύς, Ἀτρέως, ὁ Atreus

Αὐλῖς, Αὐλίδος, ἡ Aulis

αὖ weer

αὐτός 1. zelf; 2. hij/zij/het (*niet in de nominativus*); 3. (*voorafgegaan door het lidwoord*) dezelfde

ἀφῖγμαι *perfectum van ἀφικνέομαι*

ἀφικνέομαι *perf.* ἀφῖγμαι aankomen, bereiken

Ἄχαιοί, οἱ Grieken

Ἀχιλλεύς, Ἀχιλλέως, ὁ Achilles

B

βάρβαρος 2 niet-Grieks, vreemd, barbaars; βάρβαρος, ὁ niet-Griek, vreemdeling, barbaar

βάσις, βάσεως, ἡ voet

βίος, ὁ leven

βλέπω kijken naar, zien

βλώσκω *aor.* ἔμολον gaan

βοάω schreeuwen, roepen; *med.* klinken

βορά, ἡ voedsel, eten

βούλομαι (*pass.*) *aor.* ἐβουλήθην (graag) willen

βροτός, ὁ sterveling, mens

βωμός, ὁ altaar

Γ

γαῖα, ἡ land, wereld

γάμος, ὁ huwelijk

γάρ want, namelijk

γε *vestigt de aandacht op het woord waar het achter staat of op de woordcombinatie waar het in staat:*
tenminste, in ieder geval

γένειον, τό hals, nek

γενήσομαι *futurum van γίγνομαι*

γῆ, ἡ aarde, grond

γίγνομαι *fut.* γενήσομαι *aor.* ἐγενόμην 1. geboren worden aan; 2. worden; 3. zijn; 4. gebeuren

γυνή, γυναικός, ἡ vrouw

γνώμη, ἡ mening, verstand

γόνυ, γόνατος, τό knie

Δ

δακρύον, τό traan

δέ *leidt een nieuwe informatie-eenheid in; zo staat δέ heel vaak aan het begin van een nieuwe zin of zinsdeel. Als δέ een nieuwe zin inleidt blijft het vaak in het Nederlands het beste onvertaald. Als de zinsinhoud echt in tegenstelling staat met de vorige zinsinhoud, dan kan δέ goed met ‘maar’ vertaald worden.*

δεῖ + *aci./inf.* het is nodig dat ...

δεινός vreselijk

δεξιά, ἡ rechterhand, belofte

δέρη, ἡ hals, keel

δεῦρο hierheen

δεύτερος tweede

δέχομαι aannemen

δή *geeft aan dat de spreker zijn mededeling vanzelfsprekend vindt: dan ook, zoals je weet*

διά + *gen.* door, tijdens
δίδωμι *aor.* ἔδωκα 1. geven; 2. (+*aci*) toestaan
δίκαιος rechtvaardig, juist
διώκω (achter)volgen
δοκέω menen, schijnen; δοκεῖ μοι *perf.* δέδοκταί μοι ik besluit
δόμος, ὄ huis
δόξα, ἦ roem
δόρυ, δουρός, τό speer
δούλος slaafs
δράω doen
δρόμος, ὄ loop, draf
δύναμαι kunnen
δυσγενής, δυσγενοῦς van lage afkomst
δῶμα, δώματος, τό huis
δῶρον, τό geschenk

E

έαω laten
ἔβαλον *aoristus van βάλλω*
ἐβουλήθην *aoristus van βούλομαι*
ἐγενόμην *aoristus van γίγνομαι*
ἐγώ ik
ἔδυν *aoristus van δύομαι*
ἔδωκα *aoristus van δίδωμι*
ἔθανον *aoristus van θνήσκω*
ἔθηκα *aoristus van τίθημι*
ἔθρεξα *aoristus van τρέχω*
εἰ 1. als; 2. of
εἶδον *aoristus bij ὀράω*
εἰκός (ἐστι) + *aci* het is vanzelfsprekend dat ...
εἶλον *aoristus bij αἰρέω*
εἶμι zijn
εἶμι gaan
εἴπερ aangezien
εἰς + *acc.* naar
εἷς/μία/ἓν, ἑνός één
εἴσειμι + *dat.* binnendringen in
εἰσέρχομαι + *acc.* opkomen bij, invallen bij
εἰσοράω zien
ἐκ + *gen.* uit, sinds, afkomstig van, ten gevolge van
ἔκδημος + *gen.* weg van
ἐκεῖνος 1. die, dat; 2. hij/zij/het
ἐκποδών (*bijw.*) uit de voeten, weg
ἐκών/έκοῦσα/έκον *gen.* ἐκόντος vrijwillig
ἔλαβον *aoristus van λαμβάνω*
ἔλαφος, ἦ hert
Ἑλένη, ἦ Helena
Ἑλλάς, Ἑλλάδος, ἦ Griekenland

Ἑλλάς, Ἑλλάδος Grieks
 Ἕλλην, Ἕλληνοσ (*bijv. nw.*) Grieks
 Ἕλλην, Ἕλληνοσ, ὁ Griek
 ἐλεύθεροσ vrij
 ἔλιπον *aoristus van λείπω*
 ἔμαθον *aoristus van μαθαίνω*
 ἔμολον *aoristus bij βλώσκω*
 ἐμός mijn
 ἐμποδών in de weg
 τὰ ἔμπυρα brandoffers
 ἐν + *dat.* in
 ἐνθάδε hier
 ἐνταῦθα daarheen
 ἐντός + *gen.* ... binnen
 ἐξ + *gen.* uit, sinds, afkomstig van, ten gevolge van
 ἐξαιρέω *aor.* ἐξεῖλον innemen, verwoesten
 ἐξαπαλλάσσω + *gen.* bevrijden van
 ἐξάπτω + *dat.* vastklemmen aan
 ἐπεί nadat, omdat, toen
 ἐπί 1. + *dat.* op, aan, bij; 2. + *acc.* naar, op ... af, tijdens
 ἐπίσταμαι weten, in staat zijn, kunnen
 ἔπος, ἔπουσ, τό woord
 ἔρχομαι *aor.* ἦλθον komen, gaan
 ἐρῶ, ἐρεῖσ *futurum bij λέγω*
 ἐς + *acc.* naar
 ἐστάθην *aoristus passivum van ἵστημι*
 ἔστην *aoristus van ἵσταμαι*
 ἔσχον *aoristus van ἔχω*
 ἔτεισα *aoristus van τίνω*
 ἔτεκον *aoristus van τίκτω*
 ἐτράφην *aoristus passivum van τρέφω*
 ἔτυχον *aoristus van τυγχάνω*
 εὐδαίμων, εὐδαίμονοσ gelukkig, welvarend
 εὐθύσ (*bijw.*) direct
 εὐσεβής, εὐσεβοῦσ plichtsgetrouw, vroom
 εὐτυχέω succes hebben
 εὐχομαι bidden
 ἐχθρόσ, ὁ vijand
 ἔχω *aor.* ἔσχον 1. hebben, houden; 2. ἔχω + *bijw.* zijn; 3. ἔχω + *inf.* kunnen

Z

ζάω leven
 Ζεύσ, Διόσ/Ζηνόσ, ὁ Zeus
 ζηλόω benijden, gelukkig prijzen

H

ἦ 1. of; 2. dan; 3. vraagwoord
 ἡγέομαι heersen

ἠδέως graag
ἠδύς/ἠδεῖα/ἠδύ, ἠδέος aangenaam, fijn
ἦκα *aoristus van ἵημι*
ἦκω komen, gekomen zijn
ἦλθον *aoristus bij ἔρχομαι*
ἦμαρ, ἦματος, τό dag
ἡμεῖς wij
ἡμέρα, ἡ dag
ἦν = εἰ ἄν
ἦσθόμην *aoristus van αἰσθάνομαι*
Ἡφαίστος, ὁ Hephaestus

Θ

θάρσος, θάρσους, τό moed
θέλω willen
θέα, ἡ schouwspel, zien
θεά, ἡ godin
θεός, ὁ/ἡ god, godin
Θεστιάς, Θεστιάδος, ἡ de dochter van Thestios
θνήσκω *aor.* ἔθανον sterven
θνητός 2 sterfelijk
θυγάτηρ, θυγατρός, ἡ dochter
θύμα, θύματος, τό offer
θυμός, ὁ geest
θύω offeren

I

ἱερεύς, ἱερέως, ὁ priester
ἱκετεύω smeken
ἱκετηρία, ἡ smekeling
ἱκνέομαι *aor.* ἰκόμην aankomen, bereiken
ἰκόμην *aoristus van ἰκνέομαι*
Ἴλιον, τό Ilium, Troje
ἴνα 1. + *ind.* waar; 2. *conj./opt.* opdat
ἴσος gelijk
ἵσταμαι *aor.* ἔστην gaan staan, blijven staan
ἵστημι *aor. pass.* ἐστάθην zetten
Ἰφιγένεια, ἡ Iphigeneia

K

καθήμι naar beneden laten gaan, sluiten
καί 1. en; 2. ook; 3. zelfs
κακά, τά rampen, ellende
κακός slecht
καλέω roepen, noemen
καλός goed
Κάλχας, Κάλχαντος, ὁ Calchas

κανοῦν, τό mand, korf
κάρα, κρατός, τό hoofd
κατά 1. + *gen.* tegen, vanaf ... naar beneden; 2. + *acc.* overal in
καταθνήσκω sterven
κεῖμαι liggen
Κλυταιμίστρα, ἡ Clytaemestra
κοινός + *dat.* toebehorend aan, gemeenschappelijk aan
κομίζω brengen, laten komen
κορή, ἡ dochter, meisje
κρείσσων, κρείσσονος beter
κρήνη, ἡ bron
κτύπος, ὁ gestamp, gedreun, geluid
κύκλος, ὁ cirkel, kring
κωλύω verhinderen

Λ

λαμβάνω *aor.* ἔλαβον krijgen, meenemen
λαμπρός schitterend
λέγω *fut.* ἔρω, ἔρεις zeggen
λείπω *aor.* ἔλιπον achterlaten
Λήδα, ἡ Leda
λίαν al te veel
λογίζομαι overwegen, concluderen
λόγος, ὁ woord
ἡ λύπη verdriet

Μ

μακάριος gezegend, buitengewoon
μακρός lang
μάλιστα het meest, vooral
μᾶλλον meer
μανθάνω *aor.* ἔμαθον leren, (be)merken
μάντις, μάντεως, ὁ ziener
μάτην zomaar, tevergeefs
μάχη, ἡ strijd, gevecht
μέγιστος grootst, zeer groot
μέλαθρον, τό huis
μέλλω 1. + *inf. praes.* op het punt staan om; 2. + *inf. fut.* zullen, van plan zijn
μέλω ter harte gaan
μέν ... δέ (ἀλλά) *is het signaal dat de mededeling nog niet af is, maar zal worden voortgezet; die voortzetting wordt meestal aangeduid door δέ (soms ook wel ἀλλά). Deze combinatie van partikels is puur tekststructurend. Gewoonlijk blijven μέ en δέ onvertaald, maar soms, bijvoorbeeld bij contrast, kan δέ met 'maar' vertaald worden, en het geheel met 'weliswaar ... maar', enerzijds ... anderzijds'.*
Μενέλεως, Μενέλεω, ὁ Menelaus
μέσον, τό midden
μετά + *gen.* met
μέτεστι μοι + *gen.* ik heb te maken met

μετρίως gepast
μή niet
μηδέ en niet, ook niet, zelfs niet
μηδείς/μηδεμία/μηδέν, μηδενός 1. (*zelfst.*) niemand, niets; 2. (*bijv.*) geen enkel(e)
μηκέτι niet meer
μήτε ... μήτε noch ... noch, niet ... en niet
μητήρ, μητρός, ἡ moeder
μικρός klein
μνημεῖον, τό herinnering, gedenksteen
μνηστήρ, μνηστήρος, ὁ vrijer, huwelijkskandidaat
μοίρα, ἡ lot
μόνος alleen
μυρίοι talloos

N

ναυβάτης, ὁ matroos
ναῦς, νεώς, ἡ schip
νεανίας, ὁ jongeman
νιν = αὐτόν/αὐτήν
νῦν nu

Ξ

ξένος, ὁ vriend, vreemdeling

O

ὁ/ἡ/τό de, het
ὁδε/ἦδε /τόδε 1. deze, dit; 2. hij, zij, het
οἶδα weten
οἴκοθεν van huis, thuis
οἶος hoedanig
οἴχομαι weggaan, weggegaan zijn
ὄλεθρος, ὁ ondergang, ontvoering
ὁμαρτέω vergezellen, begeleiden, volgen
ὄμμα, ὄμματος, τό oog, blik
ὁμοίως op gelijke wijze, eveneens
ὁμοῦ (*bijw.*) tegelijk
ὄμως toch
ὄνειδος, ὄνειδους, τό verwijt
ὀνομάζω noemen
ὀξύς/ὀξεῖα/ὀξύ, ὀξέος scherp
ὄπλα, τά wapens
ὀποῖος hoedanig, wat voor
ὄπου waar (ook maar)
ὄπως + *conj./opt.* opdat
ὀράω *aor.* εἶδον *fut.* ὄψομαι zien
Ὀρέστης, ὁ Orestes
ὀρθός juist

ὄρκος, ὁ eed
 Ὀρφεύς, Ὀρφέως, ὁ Orpheus
 ὅς/ἢ/ὅ 1. die, dat; 2 (*met ingesloten antecedent*) wie, wat
 ὅσπερ/ἢπερ/ὅπερ 1. die, dat; 2 (*met ingesloten antecedent*) wie, wat
 ὅστις/ἢτις/ὅ τι wie
 ὅτε wanneer
 οὐ(κ) niet
 οὗ waar
 οὐδε en niet, ook niet, zelfs niet
 οὐδεὶς/οὐδεμία/οὐδεν, οὐδενός 1. (*zelfst.*) niemand, niets; 2. (*bijv.*) geen enkel(e)
 οὖν nu, dus, dan, daarom
 οὐνεκα + *gen.* wegens
 οὗτος/αὕτη/τοῦτο 1. deze, dit, die, dat; 2. hij, zij, het
 οὐχί niet
 ὄψις, ὄψεως, ἡ gezicht
 ὄψομαι *futurum bij ὄραω*

Π

παῖς, παιδός, ὁ/ἡ kind, zoon, dochter
 παλαιός oud
 Πανέλληνες, Πανελλήνων, οἱ de gezamenlijke Grieken
 πάντως in elk geval, zeker
 παρά + *acc.* langs
 παραδίδωμι overgeven
 παρασκευή, ἡ voorbereiding
 πάρεμι aanwezig zijn, bijstaan
 παρέξω *futurum* van παρέχω
 παρέχω *fut.* παρέξω laten zien, verschaffen
 παρθένος, ἡ meisje, dochter
 παρήμι voorbij laten gaan, laten varen jegens
 Πάρις, Πάριος, ὁ Paris
 πᾶς/πᾶσα/πᾶν, πάντος (ge)heel, al, ieder; *meerv.* alle
 πατήρ, πατρός, ὁ vader
 πάτρα, ἡ vaderland
 πατρίς, πατρίδος, ἡ vaderland
 παύω stoppen
 πείθω overreden, overtuigen; πείθομαι *fut.* πείσομαι + *dat.* gehoorzamen, luisteren naar
 πείσομαι *futurum* van πείσομαι
 Πέλοψ, Πέλοπος, ὁ Pelops
 πέμπω sturen, zenden
 πέπλος, ὁ gewaad
 πέπυσμαι *perfectum* van πυνθάνομαι
 περί + *acc.* om
 πέτρα, ἡ rots
 Πηλεύς, Πηλέως, ὁ Peleus
 πίστις, πίστεως, ἡ geloof
 πικρός + *dat.* onaangenaam voor, vervelend voor
 πλέον (*bijw.*) meer

πλησίον + *dat.* dichtbij
πλήττω treffen
πλοῦς, ὁ vaart, reis
πόθεν waarvandaan, waarom
πόλις, πόλεως, ἡ stad
πολύς/πολλή/πολύ veel
πονηρός slecht, kwaadaardig
πόνος, ὁ inspanning
πόσις, πόσεως, ὁ man, echtgenoot
ποτε *geeft in vraagzinnen ongeduld of nieuwsgierigheid aan* > eigenlijk, toch
πούς, ποδός, ὁ voet
πράγμα, πράγματος, τό zaak
πράσσω doen; πράσσομαι gebeuren
πρέσβυς, πρέσβεος, ὁ oude man
πρίν vroeger
προθυμία, ἡ vastberadenheid
πρός 1. + *gen.* bij; 2. + *acc.* naar
πρόσφορος passend
πρόσω nog verder
προτίθημι + *gen.* plaatsen voor, openlijk neerleggen
πρῶτος eerst; τὰ πρῶτα meest, hoogste (graad) van
πυνθάνομαι *perf.* πέπυσμαι vernemen
πῶς hoe

P

ῥαδιος gemakkelijk

Σ

σαφῶς (*bijw.*) duidelijk
σιγή, ἡ stilte, zwijgen
σκέπτομαι *aor.* ἔσκεψάμην kijken
σός jouw
σοφός slim, wijs
σπάω trekken
στέγη, ἡ huis
στείχω gaan
στράτευμα, στρατεύματος, τό leger
στρατός, ὁ leger
σύ jij
συμφορά, ἡ ongeluk
σφε = αὐτόν/αὐτήν
σῶμα, σώματος, τό lichaam
σώζω redden

T

Ταλθύβιος, ὁ Talthybius
ταχύς/ταχεῖα/ταχύ, ταχείος snel

τε 1. en (*τε achter een woord = καί voor een woord*); 2. τε ... καί: τε *wijst vooruit naar καί > τε niet vertalen*; τε ... τε zowel ... als

τέκνον, τό kind

τίθημι *aor.* ἔθηκα plaatsen, leggen, zetten

τίκτω *aor.* ἔτεκον voortbrengen

τίνω *aor.* ἔτεισα + *acc.* vergelden

τις/τι, τινος 1. (*zelfst.*) iemand, iets; 2. (*bijv.*) 'n zekere, 'n ; *meerv.* sommige(n)

τίς/τί, τίνος 1. (*zelfst.*) wie, wat; 2. (*bijv.*) welk(e); τί waarom

τοί zeg ik je, neem dit van mij aan

τοίσοδε/τοιάδε/τοιόνδε zodanig

τολμάω de moed hebben

τοσοῦτος zoveel

τρεις/τρία, τριῶν drie

τρέφω *aor. pass.* ἐτρέφην opvoeden

τρέχω *aor.* ἔθρεξα (hard)lopen

Τροία, ἡ Troje

τυγχάνω *aor.* ἔτυχον + *gen.* (ver)krijgen

Τυνδάρεως, ὁ Tyndareos

Τυνδαρίς, Τυνδαρίδος dochter van Tyndareos

τύχη, ἡ situatie, lot

Υ

ὑμεῖς jullie

ὑμέναιος, ὁ huwelijk, bruiloftslied

ὑπό + *gen.* 1. onder, 1. door

ὑπέρ + *gen.* ter wille van, voor

Φ

φάος, τό licht

φάσγανον, τό zwaard

φημί zeggen

φιλέω houden van

φίλος lief

Φοιβή, ἡ Phoibe

φόνος, ὁ moord, dood

φράζω tonen, zeggen

φρήν, φρενός, ἡ geest

φρονέω verstandig zijn, denken

Φρύγες, Φρυγῶν, οἱ Phrygiërs

φύσις, φύσεως, ἡ natuur, karakter, aard

φῶς, φωτός, τό licht, daglicht

Χ

χαίρω + *dat.* blij zijn over, zich verheugen over

χάριν + *gen.* wegens

χάρις, χάριτος, ἡ liefkozing, kus

ἡ χεῖρ, χε(ι)ρός hand

Χείρων, Χείρωνος, ὁ Chiron
χθών, χθονός, ἡ grond
χρεών + *aci/inf.* het is nodig dat
χρή + *aci/inf.* het is nodig dat ...
χρήσιμος goed
χρόνος, ὁ tijd
χωρέω gaan

Ψ

ψάω + *gen.* aanraken
ψευδός, ψευδοῦς, τό leugen

Ω

ὦ ο
ὡς 1. (+ *ind.*) zoals, (zo)dat, nadat, zodra, toen, hoe; 2. (+ *opt.*) opdat, dat
ὥστε + *aci* zodat daardoor
ὤφθην *aoristus passivum van ὄραω*

TAALEIGEN

A Algemeen

1 Elisie

Wanneer een woord met een klinker of tweeklank begint, wordt de korte slotklinker van het voorafgaande woord gewoonlijk afgestoten en door een *apostrof* (') vervangen. Als het tweede woord begint met een geaspireerde klinker, wordt de medeklinker voor de geëlideerde klank geaspireerd (κ en γ worden χ; τ en δ worden θ; π en β worden φ).

2 Crasis

Crasis is de samensmelting van twee woorden tot één. Boven de samengesmolten klank schrijft men een *coronis* (d.w.z. het spiritus lenis-teken: ´, of soms een spiritus asper. Als het eerste woord eindigt op een ι, dan verdwijnt deze ι in de crasis. Crasis komt vooral voor bij het lidwoord, het betrekkelijk voornaamwoord en bij εἰ, καί, προ en ἐγώ.

3 ξύν en ἐς

In de tragedie wordt vaak ξύν gebruikt in plaats van σύν en ἐς in plaats van εἰς. Dit gebeurt ook in samengestelde werkwoorden en samengestelde zelfstandige naamwoorden.

4 Assimilatie

5 -σσ- in plaats van -ττ-

Waar we in Attisch proza -ττ- vinden, staat in tragedie vaak -σσ-.

6 Dichterlijk meervoud

Regelmatig wordt het meervoud van een zelfstandig naamwoord of voornaamwoord gebruikt, waar het Nederlands een enkelvoud gebruikt. Dit gebeurt om verhevenheid van stijl te bereiken of om abstracte begrippen te concretiseren.

Soms is het gebruik van het meervoud in plaats van het enkelvoud alleen maar ter wille van het metrum ('metri causa').

B Werkwoorden

1 -η in plaats van -ει

Bij thematische werkwoorden wordt de uitgang van de 2^e persoon enkelvoud medium van de indicativus van het praesens en van de indicativus van het futurum gespeld als -η in plaats van -ει.

2 -μεσθα in plaats van -μεθα

De uitgang van de 1^e meervoud medium van een werkwoord is soms -μεσθα in plaats van -μεθα.

3 Gebruik van niet-samengestelde werkwoorden in plaats van samengestelde werkwoorden en van samengestelde werkwoorden in plaats van niet-samengestelde werkwoorden

Soms gebruikt Euripides een niet-samengesteld werkwoord, waar in Attisch proza een samengesteld werkwoord zou staan en andersom.

C Naamwoorden

1 Het regelmatig ontbreken van het lidwoord

Het lidwoord wordt in de tragedie regelmatig weggelaten, waar het in Attisch proza wèl zou staan.

- 2 **Dativus meervoud op -αισι(ν) en -οισι(ν)**
Naast de uitgangen –αις en –οις komen bij woorden die verbogen worden volgens de α-declinatie en de ο-declinatie ook de uitgangen -αισι(ν) en -οισι(ν) voor.
- D Voornaamwoorden**
- 1 **νν**
Als accusativus mannelijk/vrouwelijk/onzijdig enkelvoud en meervoud van de derde persoon van het persoonlijk voornaamwoord komt νν voor.
- 2 **Wederkerende voornaamwoorden**
In plaats van de vormen σεαυτοῦ etc. en ἑαυτοῦ etc. vinden we vaker σαυτοῦ etc. αὐτοῦ etc.
- E Syntaxis**
- 1 **Het ontbreken van voorzetsels**
Euripides laat regelmatig voorzetsels weg, waar deze in Attisch proza wel zouden staan. Het betreft vooral voorzetsels bij accusativi die een richting aangeven en voorzetsel met een genitivus die een scheiding (separativus) aangeven.
- 2 **Postpositie**
Soms moet een voorzetsel verbonden worden met een woord dat of een woordgroep die daaraan voorafgaat. Bij voorzetsels met het accent op de tweede lettergreep verschuift daarbij het accent naar de eerste lettergreep.